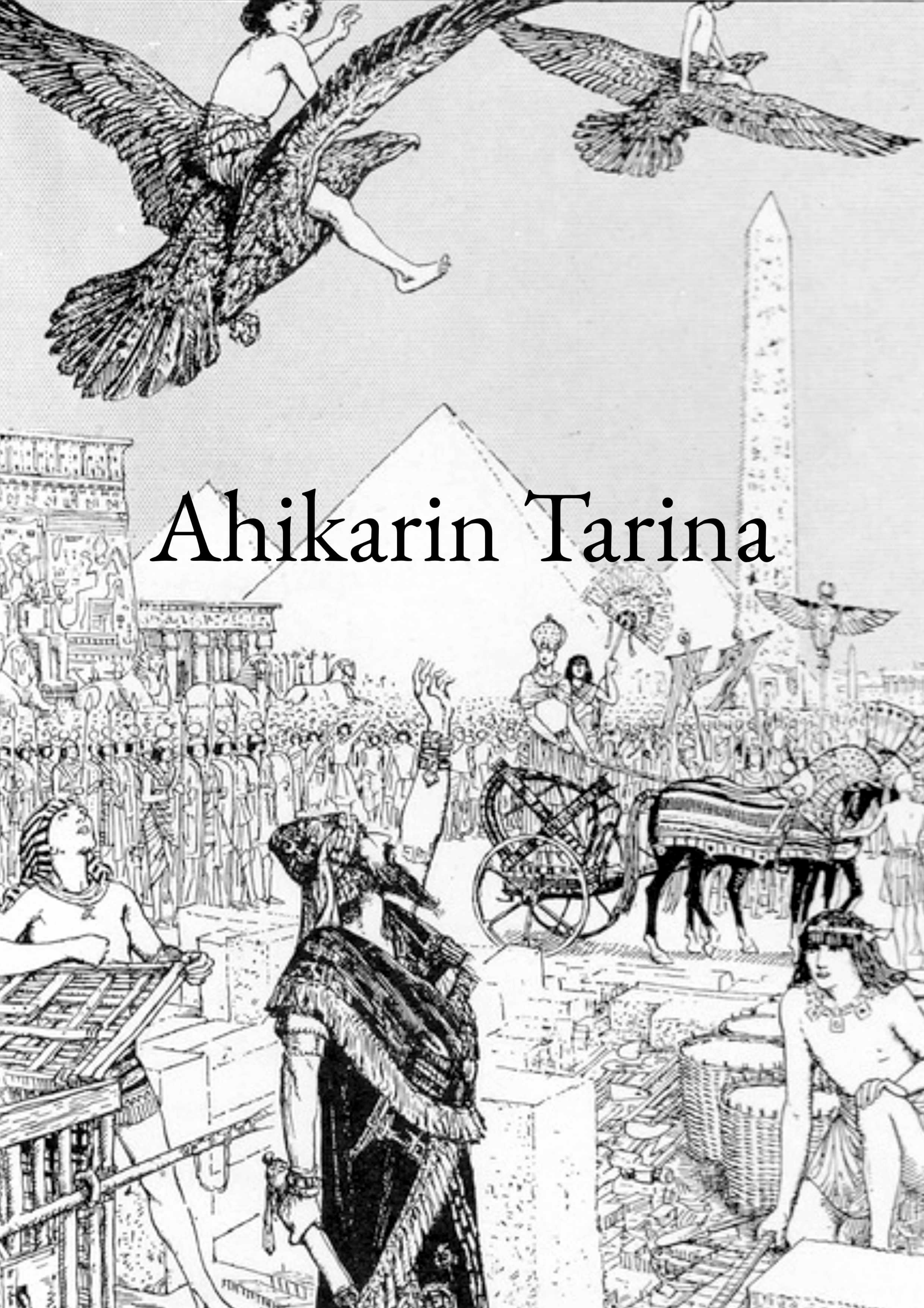

Ahikarin Tarina

JOHDANTO

Meillä on Ahikarin tarinassa yksi vanhimmista ihmisen ajattelun ja viisauden lähteistä. Sen vaikutus voidaan jäljittää monien ihmisten legendojen kautta, mukaan lukien Koraani sekä Vanha ja Uusi testamentti.

Saksan Trevesistä löydetty mosaiikki, joka kuvasi maailman viisaiden keskuudessa Ahikarin hahmoa. Tässä on hänen värikäs tarinansa.

Tämän tarinan päivämäärä on herättänyt vilkasta keskustelua. Oppineet myönsivät lopulta asian ensimmäisestä vuosisadasta, kun alkuperäinen tarina osoittautui virheelliseksi aramealaisessa papyruksessa vuodelta 500 eKr. Elefantin raunioiden joukosta.

Tarina on selvästi fiktiota eikä historiaa. Itse asiassa lukija voi tutustua Arabian Nights -lehden lisäsivuihin. Se on kirjoitettu loistavasti, ja kertomus, joka on täynnä toimintaa, juonittelua ja kapeaa pakoa, kiinnittää huomion viimeiseen. Mielikuvituksen vapaus on kirjoittajan kallein omaisuus.

Kirjoittaminen jakautuu neljään vaiheeseen: (1) Kertomus; (2) Opetus (merkittävä sananlaskujen sarja); (3) Matka Egyptiin; (4) Samankaltaisuudet tai vertaukset (joilla Ahikar täydentää erehtyvän veljenpoikansa koulutusta).

LUKU 1

Ahikarilla, Assyrian suurvisiirillä, on 60 vaimoa, mutta hänellä ei ole poikaa. Siksi hän adoptoi veljenpoikansa. Hän täyttää hänet enemmän viisautta ja tietoa kuin leipää ja vettä.
1 Tarina Haiqâr Viisaasta, kuningas Sanheribin visiiristä ja Nadanista, Haiqârin viisaan sisaren pojasta.
2 Kuningas Sanheribin, Sarhadumin pojan, Assyrian ja Niiniven kuninkaan, aikana oli visiiri, viisas mies nimeltä Haikâr, ja hän oli kuningas Sanheribin visiiri.
3 Hänellä oli hyvä, omaisuus ja paljon tavaraa, ja hän oli taitava, viisas, filosofi, tiedossa, mielipiteessä ja hallituksessa, ja hän oli nainut kuusikymmentä naista ja rakentanut jokaiselle linnan.
4 Mutta kaiken sen vuoksi hän ei saanut lasta keneltäkään. näistä naisista, jotka saattavat olla hänen perillisensä.
5 Ja hän oli hyvin surullinen tämän vuoksi, ja eräänä päivänä hän kokosi astrologit, oppineet ja velhot ja selitti heille tilansa ja hedelmättömyytensä.
6 Ja he sanoivat hänelle: 'Mene, uhraa jumalille ja rukoile heitä, että he voisivat antaa sinulle pojan'.
7 Ja hän teki niin kuin he käskivät hänelle ja uhrasi uhreja epäjumalille ja rukoili heitä ja rukoili heitä anoen ja anoen.
8 Ja he eivät vastanneet hänelle sanaakaan. Ja hän meni pois surullisena ja masentuneena, poistuen tuskalla sydämessään.
9 Ja hän palasi ja rukoili Korkeinta Jumalaa ja uskoi, rukoillen häntä palavassa sydämessään sanoen: 'Oi Korkein Jumala, oi taivaan ja maan Luoja, oi kaiken luotujen Luoja!
10 Minä rukoilen sinua antamaan minulle poika, että hän saisi minut lohdutukseksi, että hän voisi olla terveenä, sulkea silmäni ja haudata minut.
11 Sitten hänen tykönsä kuului ääni, joka sanoi: 'Koska olet luottanut ennen kaikkea veistettyihin kuviin ja uhrannut niille uhreja, jäät tästä syystä lapsettomaksi koko elämäsi.
12 Mutta ota sisaresi poika Nadan ja tee hänestä lapsesi ja opeta hänelle oppisi ja hyvää kasvatustasi, ja kuolemasi jälkeen hän hautaa sinut."
13 Sen jälkeen hän otti sisarensa pojan Nadanin, joka oli vähän imevä. Ja hän luovutti hänet kahdeksalle hoitajalle, jotta he voisivat imettää ja kasvattaa hänet.
14 Ja he kasvattivat hänet hyvällä ruoalla ja lempeällä koulutuksella ja silkkivaatteilla ja purppuralla ja karmiininpunaisella. Ja hän istui silkkisohvilla.
15 Ja kun Nadan kasvoi suureksi ja käveli nousten kuin korkea setri, hän opetti hänelle hyviä tapoja ja kirjoittamista sekä tiedettä ja filosofiaa.
16 Ja monen päivän kuluttua kuningas Sanherib katsoi Haikaria ja näki, että tämä oli tullut hyvin vanhaksi, ja lisäksi hän sanoi hänelle.
17 Oi arvoisa ystäväni, taitava, luotettava, viisas, kuvernööri, sihteerini, visiirini, kanslerini ja johtajani; totisesti olet kasvanut hyvin vanhaksi ja vuosien painostamiseksi; ja sinun lähtösi tästä maailmasta täytyy olla lähellä.
18 Sano minulle, kenellä on paikka minun palveluksessani sinun jälkeensi. Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Herrani, eläköön pääsi ikuisesti! Siellä on Nadan siskoni poika, olen tehnyt hänestä lapseni.
19 Ja minä olen kasvattanut hänet ja opettanut hänelle viisauteni ja taitoni.
20 Ja kuningas sanoi hänelle: 'Oi Haiqâr! tuo hänet minun eteeni nähdäkseni hänet, ja jos löydän hänet sopivaksi, aseta hänet paikallesi. ja sinun tulee mennä tiellesi lepäämään ja elämään loppuelämäsi suloisessa levossa.
21 Sitten Haiqâr meni ja esitteli Nadanin sisarensa pojan. Ja hän kunnioitti ja toivotti hänelle voimaa ja kunniaa.
22 Ja hän katsoi häneen ja ihaili häntä ja iloitsi hänestä ja sanoi Haiqârille: 'Onko tämä sinun poikasi, oi Haiqâr? Rukoilen, että Jumala varjelisi hänet. Ja niinkuin sinä olet palvellut minua ja isääni Sarhadumia, palvelkoon tämä poikasi minua ja täyttäköön yritykseni, tarpeeni ja työni, jotta voin kunnioittaa häntä ja tehdä hänestä voimallisen sinun tähtesi.
23 Ja Haikâr kumarsi kuningasta ja sanoi hänelle: 'Eläköön pääsi, herrani kuningas, ikuisesti! Pyydän sinulta, että voisit olla kärsivällinen poikani Nadanin kanssa ja antaa anteeksi hänen virheet, jotta hän voisi palvella sinua niin kuin sopii.
24 Silloin kuningas vannoi hänelle, että hän tekisi hänestä suurimman suosikkinsa ja voimakkaimman ystävistään ja että hän olisi hänen kanssaan kaikessa

kunniassa ja kunnioituksessa. Ja hän suuteli hänen käsiään ja jätti hänelle hyvästit.
25 Ja hän otti Nadanin. sisarensa poika hänen kanssaan ja istutti hänet saliin ja ryhtyi opettamaan häntä yötä päivää, kunnes hän oli täynnä viisautta ja tietoa enemmän kuin leipää ja vettä.

LUKU 2

"Köyhän Richardin almanakka" muinaisista ajoista. Ihmisen kuolemattomat käskyt, jotka koskevat rahaa, naisia, pukeutumista, liiketoimintaa, ystäviä. Erityisen mielenkiintoisia sananlaskuja löytyy jakeista 12, 17, 23, 37, 45, 47. Vertaa jaetta 63 nykyajan kyynisyyteen.
1 Näin hän opetti häntä sanoen: 'Poikani! kuule puheeni ja noudata neuvojani ja muista mitä sanon.
2 Oi poikani! jos kuulet sanan, kuole se sydämeesi, äläkä paljasta sitä toiselle, ettei se muuttuisi eläväksi hiileksi ja polttaisi kielesi ja aiheuta kipua kehossasi ja joutuisi häpeään Jumalan edessä ja mies.
3 Oi poikani! jos olet kuullut sanoman, älä levitä sitä; ja jos olet nähnyt jotain, älä kerro sitä.
4 Oi poikani! tee kaunopuheisuudestasi kuulijalle helppoa, äläkä kiirehdi antamaan vastausta.
5 Oi poikani! kun olet kuullut mitään, älä salaa sitä.
6 Oi poikani! älä löysää sinetöityä solmua äläkä avaa sitä, älä sinetöi irrotettua solmua.
7 Oi poikani! älä himoitse ulkoista kauneutta, sillä se haihtuu ja katoaa, mutta kunniallinen muisto kestää pitkään.
8 Oi poikani! Älkää antako typerän naisen pettää sinua puheillaan, ettet kuolisi surkeimman kuoleman ja hän sotkee sinua verkkoon, kunnes joudut ansaan.
9 Oi poikani! älkää haluko naista, joka on nukkunut puvun ja voiteiden kanssa, joka on sielultaan halveksittava ja typerä. Voi sinua, jos annat hänelle jotain, mikä on sinun, tai annat hänelle sen, mikä on käsissäsi, ja hän houkuttelee sinut syntiin, ja Jumala vihastukoon sinuun.
10 Oi poikani! älkää olko niinkuin mantelipuu, sillä se kasvattaa lehtiä kaikkien puiden edellä ja syötäviä hedelmiä niiden kaikkien jälkeen, vaan olkaa kuin mulperipuu, joka tuottaa syötäviä hedelmiä ennen kaikkia puita ja lehtiä kaikkien puiden jälkeen.
11 Oi poikani! taivuta pääsi alas ja vaimenna äänesi ja ole kohtelias ja kulje suoraa tietä äläkä ole tyhmä. Älä korota ääntäsi, kun naurat, sillä jos talo rakennettaisiin suurella äänellä, aasi rakentaisi monta taloa joka päivä; ja jos auraa ajettaisiin voimalla, auraa ei koskaan poistettaisi kamelien hartioiden alta.
12 Oi poika! Kivien irrottaminen viisaan miehen kanssa on parempi kuin viinin juominen pahoillaan.
13 Oi poikani! kaada viinisi vanhurskaiden haudoille, äläkä juo tietämättömien, halveksivien ihmisten kanssa.
14 Oi poikani! tartu viisaisiin, jotka pelkäävät Jumalaa ja ovat heidän kaltaisiaan, äläkä mene tietämättömien lähelle, ettette tulisi hänen kaltaisiksi ja oppisi hänen teitänsä.
15 Oi poikani! kun sinulla on toveri tai ystävä, kokeile häntä ja tee hänestä sen jälkeen toveri ja ystävä; äläkä ylistä häntä ilman koettelua; äläkä turmele puhettasi miehen kanssa, jolla ei ole viisautta.
16 Oi poikani! kun kenkä pysyy jalassasi, kävele sen kanssa orjantappuroilla ja tee tie pojallesi ja perheellesi ja lapsillesi ja laita laivasi kireäksi, ennen kuin se menee merelle ja sen aalloilla ja uppoaa, eikä hän voi tallennettu.
17 Oi poikani! Jos rikas syö käärmeen, he sanovat: "Se on hänen viisautensa", ja jos köyhä syö sen, ihmiset sanovat: "Nälästänsä."
18 Oi poikani! hän tyydyttää sinun jokapäiväiseen leipääsi ja tavaroihisi, eikä himoitse sitä, mikä on toisen.
19 Oi poikani! älä ole tyhmän lähimmäinen, älä syö leipää hänen kanssaan, äläkä iloitse lähimmäistesi onnettomuuksista. Jos vihollisesi tekee sinulle väärin, osoita hänelle ystävällisyyttä.
20 Oi poikani! miestä, joka pelkää Jumalaa, pelkää häntä ja kunnioita häntä.
21 Oi poikani! tietämätön mies kaatuu ja kompastuu, ja viisas, vaikka hän kompastuisi, hän ei järkytä, ja vaikka hän kaatuu, hän nousee nopeasti, ja jos hän on sairas, hän voi huolehtia elämästään. Mutta mitä tulee tietämättömään, tyhmään mieheen, hänen sairauteensa ei ole lääkettä.
22 Oi poikani! Jos sinua lähestyy mies, joka on itseäsi huonompi, mene häntä vastaan ja pysy seisomassa, ja jos hän ei voi maksaa sinulle, hänen Herransa maksaa sinulle hänen puolestaan.
23 Oi poikani! älä armahda lyödä poikaasi, sillä poikasi rypytys on kuin lanta puutarhaan, ja niinkuin kukkaron suun sitominen, ja niinkuin petojen sidonta ja kuin oven lukitus.
24 Oi poikani! pidätä poikasi jumalattomuudesta ja opeta hänelle käytöstapoja, ennen kuin hän kapinoi sinua vastaan ja saa sinut halveksumaan kansan keskuudessa ja ripustat pääsi kaduille ja seurakuntiin, niin sinua rangaistaan hänen pahojen tekojensa vuoksi.
25 Oi poikani! hanki itsellesi lihava härkä esinahalla ja suuri aasi kavikoineen, älä hanki härkää, jolla on suuret sarvet, älä ystävysty ovelan miehen kanssa, äläkä hanki riidanalaista orjaa äläkä varas palvelijattaretta kaikkeen, mitä teet. heille he tuhoavat.
26 Oi poikani! älä anna vanhempasi kirota sinua, ja Herra mielistyy heihin; sillä on sanottu: "Joka halveksii isäänsä tai äitiään, antakoon hänen kuolla kuolemalla (tarkoitan synnin kuolemaa); ja joka kunnioittaa vanhempiaan, se pidentää elinaikaansa ja ikää ja näkee kaiken hyvän. "
27 Oi poikani! älä kulje tiellä ilman aseita, sillä et tiedä milloin vihollinen kohtaa sinut, jotta olisit valmis häntä varten.
28 Oi poikani! älä ole kuin paljas, lehdetön puu, joka ei kasva, vaan ole kuin puu, joka on peitetty lehdillä ja oksilla; sillä mies, jolla ei ole vaimoa eikä lapsia, on häväistynyt maailmassa ja on heidän vihaamansa kuin lehtitön ja hedelmätön puu.
29 Oi poikani! ole kuin hedelmällinen puu tienvarrella, jonka hedelmät syövät kaikki ohikulkijat, ja erämaan eläimet lepäävät sen varjossa ja syövät sen lehtiä.

30 Oi poikani! jokainen lammas, joka vaeltelee sen polulta ja seuralaisistaan, tulee suden ruoaksi.
31 Oi poikani! älä sano: "Herrani on tyhmä ja minä olen viisas", äläkä kerro tietämättömyyden ja hulluuden puhetta, jottei hän joutuisi halveksittavaksi.
32 Oi poikani! älä ole yksi niistä palvelijoista, joille heidän herransa sanovat: "Mene pois luotamme", vaan ole yksi niistä, joille he sanovat: "Lähestykää ja lähestykää meitä".
33 Oi poikani! älä hyväile orjaasi hänen kumppaninsa edessä, sillä et tiedä, mikä heistä on sinulle lopulta arvokkain.
34 Oi poikani! älä pelkää Herraasi, joka loi sinut, ettei hän vaikenisi sinulle.
35 Oi poikani! tee puheesi kauniiksi ja makeuta kielesi; äläkä anna kumppanisi tallata jalkaasi, ettei hän joskus tallaa rintaasi.
36 Oi poikani! jos lyöt viisasta miestä viisauden sanalla, se piilee hänen rinnassaan kuin hienovarainen häpeän tunne; mutta jos sinä taputat tietämättömän kepillä, hän ei ymmärrä eikä kuule.
37 Oi poikani! jos lähetät viisaan miehen tarpeisiisi, älä anna hänelle montaa käskyä, sillä hän tekee asiasi niin kuin haluat; ja jos lähetät tyhmän, älä käske häntä, vaan mene itse ja tee asiasi, sillä jos sinä käske häntä, hän ei tee mitä haluat. Jos he lähettävät sinut työasioihin, toimi nopeasti.
38 Oi poikani! älä tee itseäsi vahvemmasta miehestä vihollista, sillä hän ottaa mittasi ja kostaa sinulle.
39 Oi poikani! koettele poikaasi ja palvelijaasi, ennen kuin annat omaisuutesi heille, etteivät he riko heitä; sillä sitä, jolla on täysi käsi, sanotaan viisaaksi, vaikka hän olisi tyhmä ja tietämätön, ja sitä, jolla on tyhjä käsi, sanotaan köyhäksi, tietämättömäksi, vaikka hän olisikin viisaiden ruhtinas.
40 Oi poikani! Olen syönyt kolosynttiä ja niellyt aloeta, enkä ole löytänyt mitään katkerampaa kuin köyhyys ja niukkuus.
41 Oi poikani! opeta pojallesi säästäväisyyttä ja nälkää, jotta hän pärjäisi hyvin perheensä hoidossa.
42 Oi poikani! älä opeta tietämättömille viisaiden kieltä, sillä se on hänelle raskasta.
43 Oi poikani! älä näytä tilaasi ystävällesi, jottei hän sinua halveksisi.
44 Oi poikani! sydämen sokeus on vakavampi kuin silmien sokeus, sillä silmien sokeutta voidaan ohjata pikkuhiljaa, mutta sydämen sokeutta ei ohjata, ja se jättää suoran polun ja kulkee vinoon. tapa.
45 Oi poikani! miehen kompastaminen jalallaan on parempi kuin n:n kompastaminen kielellään.
46 Oi poikani! lähellä oleva ystävä on parempi kuin parempi veli, joka on kaukana.
47 Oi poikani! kauneus haalistuu, mutta oppiminen kestää, ja maailma heikkenee ja turhautuu, mutta hyvä nimi ei turhau eikä katoa.
48 Oi poikani! miehen, jolla ei ole lepoa, hänen kuolemansa oli parempi kuin hänen elämänsä; ja itkun ääni on parempi kuin laulun ääni; sillä suru ja itku, jos niissä on Jumalan pelko, ovat parempia kuin laulun ja ilon ääni.
49 Oi lapseni! sammakon reisi kädessäsi on parempi kuin hanhi lähimmäisesi ruukussa; ja lammas lähellä sinua on parempi kuin härkä kaukana; ja varpunen kädessäsi on parempi kuin tuhat lentävää varpusta; ja köyhyys, joka kerää, on parempi kuin suuren ravinnon hajottaminen; ja elävä kettu on parempi kuin kuollut leijona; ja kilo villaa on parempi kuin kilo omaisuutta, tarkoitan kultaa ja hopeaa; sillä kulta ja hopea on kätkettynä ja peitetty maan päällä, eikä niitä näy. mutta villa pysyy toreilla ja se näkyy, ja se on kauneus sille, joka sitä käyttää.
50 Oi poikani! pieni omaisuus on parempi kuin hajallaan oleva omaisuus.
51 Oi poikani! elävä koira on parempi kuin kuollut köyhä mies.
52 Oi poikani! köyhä, joka tekee oikein, on parempi kuin rikas, joka on kuollut synteihin.
53 Oi poikani! pidä sana sydämessäsi, niin se on sinulle paljon, ja ole varovainen, että paljastat ystäväsi salaisuuden.
54 Oi poikani! älä päästä sanaa suustasi ennen kuin olet neuvonut sydämelläsi. Ja älä seiso riitelevien ihmisten keskellä, sillä pahasta sanasta syntyy riita, ja riidasta tulee sota, ja sodasta tulee taistelu, ja sinut pakotetaan todistamaan; vaan juokse sieltä ja lepää.
55 Oi poikani! Älä vastusta itseäsi vahvempaa miestä, vaan hanki itsellesi pitkämielinen henki, kestävyys ja oikeamielinen käytös, sillä ei ole mitään sen hienompaa.
56 Oi poikani! älä vihaa ensimmäistä ystävääsi, sillä toinen ei ehkä kestä.
57 Oi poikani! käy hänen ahdingossa olevan köyhän luona ja puhu hänestä sulttaanin edessä ja tee ahkerasti pelastaaksesi hänet leijonan suusta.
58 Oi poikani! älä iloitse vihollisesi kuolemasta, sillä hetken kuluttua sinusta tulee hänen naapurinsa, ja kunnioita ja kunnioita sitä, joka sinua pilkkaa, ja ole hänen kanssaan edeltä tervehtimässä.
59 Oi poikani! Jos vesi seisoisi taivaassa ja musta varis muuttuisi valkoiseksi ja mirha muuttuisi makeaksi kuin hunaja, niin tietämättömät ihmiset ja tyhmät ymmärtäisivät ja tulisivat viisaiksi.
60 Oi poikani! jos tahdot olla viisas, estä kielesi valehtelemasta ja kätesi varastamasta ja silmäsi näkemästä pahaa. silloin sinua sanotaan viisaaksi.
61 Oi poikani! Takokoon viisas sinua sauvalla, mutta älä tyhmä voitele sinua makealla voideella. Ole nöyrä nuoruudessasi, niin sinua kunnioitetaan vanhuudessasi.
62 Oi poikani! älä vastusta ketään hänen voimansa päivinä äläkä virtaa tulvansa päivinä.
63 Oi poikani! älä kiirehdi vaimon häissä, sillä jos se menee hyvin, hän sanoo: 'Herrani, varaa minua'; ja jos se osoittautuu sairaaksi, hän arvostelee sitä, kuka sen syynä oli.
64 Oi poikani! kuka tahansa on tyylikäs pukeutumisessaan, hän on sama puheessaan; ja jolla on ilkeä ulkonäkö puvussaan, hän on myös puheessaan.
65 Oi poikani! jos olet tehnyt varkauden, ilmoita siitä sulttaanille ja anna hänelle osa siitä, jotta sinut vapautetaan hänestä, sillä muuten kestät katkeruutta.

66 Oi poikani! ota kaveriksi miehelle, jonka käsi on kylläinen ja täynnä, äläkä ystäväksi miehelle, jonka käsi on kiinni ja nälkäinen.
67 On olemassa neljä asiaa, joissa kuningas tai hänen armeijansa eivät voi olla turvassa: visiirin sorto ja huono hallitus, tahdon vääristely ja tyrannia aiheen suhteen; ja neljä asiaa, joita ei voi salata: ymmärtäväiset ja tyhmät, ja rikkaat ja köyhät.

LUKU 3

Ahikar jää eläkkeelle aktiivisesta osallistumisesta valtion asioihin. Hän luovuttaa omaisuutensa petolliselle veljenpojalleen. Tässä on hämmästyttävä tarina siitä, kuinka kiittämätön tuhlaaja muuttuu väärentäjäksi. Taitava juoni Ahikarin sotkemiseksi johtaa hänen kuolemaan. Ilmeisesti Ahikarin loppu.
1 Näin Haiqâr puhui, ja kun hän oli lopettanut nämä käskyt ja sananlaskut Nadanille, sisarensa pojalle, hän kuvitteli pitävänsä ne kaikki, eikä hän tiennyt, että sen sijaan hän osoitti hänelle väsymystä, halveksuntaa ja pilkkaa.
2 Sen jälkeen Haiqâr istui hiljaa talossaan ja luovutti Nadanille kaiken omaisuutensa ja orjat, ja palvelijattaret, hevoset ja karjat ja kaiken muun, mitä hänellä oli hallussaan ja hankittu; ja tarjouksen ja kieltämisen valta jäi Nadanin käsiin.
3 Ja Haiqâr istui levossa talossaan, ja silloin tällöin Haiqâr meni ja kunnioitti kuningasta ja palasi kotiin.
4 Kun Nadan huomasi, että käskemisen ja kieltämisen voima oli hänen omassa käsissään, hän halveksi Haiqârin asemaa ja pilkkasi häntä ja ryhtyi syyttämään häntä aina, kun hän ilmestyi, sanoen: 'Setäni Haiqâr on hänen vallassaan. eikä hän nyt tiedä mitään.'
5 Ja hän alkoi lyödä orjia ja palvelijattareita ja myydä hevosia ja kameleja ja tuhlata kaikkea, mitä hänen setänsä Haiqâr oli omistanut.
6 Ja kun Haiqâr näki, ettei hän ollut säälinyt palvelijoitaan eikä perhettään, hän nousi ja ajoi hänet hänen talostaan ja lähetti ilmoittamaan kuninkaalle, että hän oli hajauttanut omaisuutensa ja elintarvikkeensa.
7 Kuningas nousi ja kutsui Nadanin ja sanoi hänelle: "Kun Haiqâr pysyy terveenä, ei kukaan saa hallita hänen omaisuuttaan, ei hänen perhekuntaansa eikä omaisuuttaan."
8 Ja Nadanin käsi nostettiin pois hänen setänsä Haiqârista ja kaikesta hänen omaisuudestaan, ja sillä välin hän ei mennyt sisään eikä ulos, eikä hän tervehtinyt häntä.
9 Sen jälkeen Haiqâr katui häntä vaivannäöstään Nadanin, hänen sisarensa poikansa, kanssa, ja hän oli edelleen hyvin surullinen.
10 Ja Nadanilla oli nuorempi veli nimeltä Benuzârdân, joten Haiqâr otti hänet luokseen Nadanin tilalle, kasvatti ja kunnioitti häntä äärimmäisellä kunnialla. Ja hän antoi hänelle kaiken, mitä hänellä oli, ja asetti hänet talonsa maaherraksi.
11 Nyt kun Nadan ymmärsi, mitä oli tapahtunut, hän valtasi kateuden ja mustasukkaisuuden, ja hän alkoi valittaa jokaiselle, joka kysyi häneltä, ja pilkata Haiqâria setäänsä sanoen: 'Setäni on ajanut minut pois talostaan ja piti veljeäni parempana kuin minua, mutta jos Korkein Jumala antaa minulle voiman, tuon hänelle onnettomuuden tulla tapetuksi.
12 Ja Nadan jatkoi mietiskelyä kompastuskiven suhteen, jonka hän voisi keksiä hänelle. Ja hetken kuluttua Nadan käänsi asian mielessään ja kirjoitti kirjeen Persian kuninkaalle, Aakisille, Viisaan Shah -pojalle, sanoen näin:
13 Rauhaa ja terveyttä ja voimaa ja kunniaa Sanheribilta, Assyrian ja Niniven kuninkaalta, ja hänen visiiriltään ja hänen sihteeristään Haiqârilta sinulle, oi suuri kuningas! Olkoon penniä sinun ja minun välillä.
14 Ja kun tämä kirje saapuu sinulle, jos nouset ja menet nopeasti Nisrinin tasangolle ja Assyriaan ja Niniveen, niin minä luovutan valtakunnan sinulle ilman sotaa ja sotajoukkoja.
15 Ja hän kirjoitti myös toisen kirjeen Haiqârin nimessä faraolle, Egyptin kuninkaalle. 'Olkoon rauha sinun ja minun välillä, oi mahtava kuningas!
16 Jos sinä tämän kirjeen tullessasi nouset ja menet Assyriaan ja Niniveen Nisrinin tasangolle, niin minä luovutan sinulle valtakunnan ilman sotaa ja taistelua.
17 Ja Nadanin kirjoitus oli kuin hänen setänsä Haiqârin kirjoitus.
18 Sitten hän taitti ne kaksi kirjainta ja sinetöi ne setänsä Haiqârin sinetillä; he olivat kuitenkin kuninkaan palatsissa.
19 Sitten hän meni ja kirjoitti myös kuninkaalta kirjeen sedälleen Haiqârille: 'Rauhaa ja terveyttä visiirilleni, sihteerilleni, kanslerilleni Haiqârille.
20 Oi Haiqâr, kun tämä kirje saapuu sinulle, kokoa kaikki sotilaat, jotka ovat kanssasi, ja olkoon heidän pukeutumisensa ja lukumääränsä täydellinen, ja tuo heidät minulle viidentenä päivänä Nisrinin tasangolla.
21 Ja kun näet minun tulevan luoksesi, kiirehdi ja anna armeija liikkeelle minua vastaan vihollisena, joka taistelee kanssani, sillä minulla on kanssani faraon Egyptin kuninkaan lähettiläitä, jotta he näkisivät meidän voimamme. armeija ja pelkäävät meitä, sillä he ovat vihollisiamme ja vihaavat meitä.
22 Sitten hän sinetöi kirjeen ja lähetti sen Haiqâriin erään kuninkaan palvelijan toimesta. Ja hän otti toisen kirjeen, jonka hän oli kirjoittanut, ja levitti sen kuninkaan eteen ja luki sen hänelle ja näytti hänelle sinetin.
23 Ja kun kuningas kuuli, mitä kirjeessä oli, hän hämmästyi suuresta hämmennyksestä ja suuttui suuresta ja raivosta vihasta ja sanoi: 'Voi, minä olen näyttänyt viisauteni! mitä minä olen tehnyt Haiqârille, että hän on kirjoittanut nämä kirjeet vihollisilleni? Onko tämä minun palkkani häneltä hänen saamastani eduistani?
24 Ja Nadan sanoi hänelle: 'Älä ole murheellinen, kuningas! älkääkä vihastuko, vaan menkäämme Nisrînin tasangolle katsomaan, onko tarina totta vai ei."
25 Ja Nadan nousi viidentenä päivänä ja otti kuninkaan, sotamiehet ja visiirin, ja he menivät erämaahan Nisrinin tasangolle. Ja kuningas katsoi, ja katso! Haiqâr ja armeija asetettiin joukkoon.

26 Ja kun Haiqâr näki kuninkaan olevan siellä, hän lähestyi ja viittasi armeijalle, että he liikkuisivat kuten sodassa ja taistelevat joukkoon kuningasta vastaan, kuten kirjeessä oli todettu, koska hän ei tiennyt, minkä kuopan Nadan oli kaivanut. häntä.
27 Ja kun kuningas näki Haiqârin teon, hän joutui ahdistukseen ja kauhuun ja hämmennykseen, ja hän vihastui suuresta vihasta.
28 Ja Nadan sanoi hänelle: 'Oletko nähnyt, herrani kuningas? mitä tämä kurja on tehnyt? mutta älä vihastu äläkä ole murheellinen äläkä kipeä, vaan mene taloosi ja istu valtaistuimellesi, niin minä tuon sinulle Haiqârin sidottuina ja kahleissa, ja minä ajan sinun vihollisesi pois sinun luotasi ilman vaivaa.
29 Ja kuningas palasi valtaistuimelleen vihaisena Haiqârista, eikä tehnyt hänelle mitään. Ja Nadan meni Haiqâriin ja sanoi hänelle: 'Allah, oi setäni! Kuningas totisesti iloitsee sinusta suurella ilolla ja kiittää sinua siitä, että olet tehnyt sen, mitä hän käski sinun tehdä.
30 Ja nyt hän on lähettänyt minut sinun luoksesi, jotta sinä erotat sotilaat heidän tehtäviinsä ja tulet hänen luokseen kädet sidottuna taaksesi ja jalkasi kahlitettuina, jotta faraon lähettiläät näkisivät tämän ja kuningas tulisi he ja heidän kuninkaansa pelkäsivät.
31. Silloin Haiqâr vastasi ja sanoi: "Kuuleminen on tottelemista". Ja hän nousi heti ja sitoi kätensä taakseen ja kahlitsi jalkansa.
32 Ja Nadan otti hänet ja meni hänen kanssaan kuninkaan luo. Ja kun Haiqâr tuli kuninkaan eteen, hän kumarsi hänen edessään maassa ja toivotti kuninkaalle valtaa ja ikuista elämää.
33 Silloin kuningas sanoi: "Oi Haiqâr, sihteerini, asiani johtaja, kanslerini, osavaltioni hallitsija, kerro minulle, mitä pahaa minä olen tehnyt sinulle, kun palkit minut tällä rumalla teolla."
34 Sitten he näyttivät hänelle kirjaimet hänen kirjoituksessaan ja sinetillä. Ja kun Haiqâr näki tämän, hänen raajat vapisivat ja hänen kielensä oli heti sidottu, eikä hän kyennyt puhumaan sanaakaan pelosta; mutta hän laski päänsä maahan ja oli mykkä.
35 Kun kuningas tämän näki, tunsi hän varmaksi, että se oli hänestä, ja hän heti nousi ja käski heitä tappamaan Haiqârin ja lyömään hänen kaulaansa miekalla kaupungin ulkopuolella.
36 Sitten Nadan huusi ja sanoi: 'Oi Haiqâr, oi mustanaama! Mitä hyötyä sinulle on mietiskelystäsi tai voimastasi, kun teet tämän teon kuninkaalle?
37 Näin sanoo tarinankertoja. Ja miekkailijan nimi oli Abu Samîk. Ja kuningas sanoi hänelle: 'Oi miekkamies! nouse, mene, leikkaa Haiqârin kaula hänen talonsa ovesta ja heitä hänen päänsä pois hänen ruumiistaan sata kyynärää.
38 Silloin Haiqar polvistui kuninkaan eteen ja sanoi: 'Eläköön herrani kuningas ikuisesti! ja jos haluat tappaa minut, toteutukoon toiveesi; ja minä tiedän, etten minä ole syyllinen, vaan jumalaton haluaa tehdä tilin jumalattomuudestaan; kuitenkin, oi herrani kuningas! Pyydän sinua ja ystävyyttäsi, salli miekkamiehen antaa ruumiini orjilleni, jotta he hautaisivat minut, ja orjasi olisi sinun uhri.
39 Kuningas nousi ja käski miekkamies tehdä hänen kanssaan niin kuin hän halusi.
40 Ja hän käski heti palvelijoitaan ottamaan Haiqârin ja miekkamies ja menemään hänen kanssaan alasti, jotta he voisivat surmata hänet.
41 Ja kun Haiqâr tiesi varmuudella, että hänet oli määrä surmata, hän lähetti vaimonsa luo ja sanoi hänelle: 'Tule ulos minua vastaan ja olkoon kanssasi tuhat nuorta neitsyttä, ja pue heidät purppuraisiin asuihin ja silkkiä, jotta he itkevät minua ennen kuolemaani.
42 Ja valmistakaa pöytä miekkamiehelle ja hänen palvelijoilleen. Ja sekoittele runsaasti viiniä, jotta he saisivat juoda.
43 Ja hän teki kaiken, mitä hän käski hänen. Ja hän oli erittäin viisas, fiksu ja varovainen. Ja hän yhdisti kaiken mahdollisen kohteliaisuuden ja oppimisen.
44 Ja kun kuninkaan ja miekkamiehen sotajoukko saapui, he löysivät pöydän järjestyksessä ja viinin ja ylelliset juomat, ja he alkoivat syödä ja juoda, kunnes he olivat juopuneet ja juopuneet.
45 Sitten Haiqâr otti miekkamiehen syrjään joukosta ja sanoi: 'Oi Abu Samîk, etkö tiedä, että kun kuningas Sarhadum, Sanheribin isä, halusi tappaa sinut, otin sinut ja piilotin sinut tiettyyn paikkaan, kunnes kuninkaan viha laantui ja hän pyysi sinua?
46 Ja kun minä toin sinut hänen eteensä, hän iloitsi sinusta; ja nyt muista, mitä armoa minä olen sinulle tehnyt.
47 Ja minä tiedän, että kuningas katuu häntä minusta ja suuttuu suuresta vihasta minun teloituksestani.
48 Sillä minä en ole syyllinen, ja kun esität minut hänen eteensä hänen palatsissaan, kohtaat suuren onnen ja tiedät, että sisareni poika Nadan on pettänyt minut ja tehnyt tämän pahan teon minulle, ja kuningas katuu, että hän tappoi minut; ja nyt minulla on kellari taloni puutarhassa, eikä kukaan tiedä siitä.
49 Piilota minut siihen vaimoni tietäen. Ja minulla on vankilassa orja, joka ansaitsee tulla tapetuksi.
50 Tuo hänet ulos ja pue hänet minun vaatteitani ja käske palvelijoille, kun he ovat juovuksissa, surmata hänet. He eivät tiedä ketä he tappavat.
51 Ja heittäkää hänen päänsä pois hänen ruumiistansa sata kyynärää, ja antakaa hänen ruumiinsa minun palvelijoilleni haudatakseen sen. Ja sinä olet koottava minun kanssani suuren aarteen.
52 Ja sitten miekkamies teki niin kuin Haiqâr oli käskenyt häntä, ja hän meni kuninkaan luo ja sanoi hänelle: "Eläköön pääsi ikuisesti!"
53 Sitten Haiqârin vaimo laski hänelle piilopaikassa joka viikko sen, mikä hänelle riitti, eikä kukaan muu kuin hän itse tiennyt siitä.
54 Ja kertomus kerrottiin, toistettiin ja levitettiin kaikkialle, kuinka Haiqâr viisas oli tapettu ja kuollut, ja kaikki sen kaupungin ihmiset surivat häntä.
55 Ja he itkivät ja sanoivat: 'Voi sinua, oi Haiqâr! ja opiksesi ja kohteliaisuutesi vuoksi! Kuinka surullista sinusta ja tiedostasi! Mistä toinen sinunlainen löytyy? ja missä voi olla mies, joka on niin älykäs, niin oppinut, niin taitava hallitsemaan, että hän muistuttaa sinua, jotta hän voisi täyttää sinun paikkasi?

56 Mutta kuningas katui Haiqâria, eikä hänen katumuksestaan ollut hänelle mitään hyötyä.
57. Sitten hän kutsui Nadanin ja sanoi hänelle: 'Mene ja ota ystäväsi mukaasi ja itke setäsi Haiqâria ja itke häntä, niinkuin tapana on, kunnioittaen hänen muistoaan.'
58 Mutta kun Nadan, tyhmä, tietämätön, kovasydäminen, meni setänsä taloon, ei hän itkenyt eikä murheellinen eikä valittanut, vaan kokosi sydämettömiä ja irrallisia ihmisiä ja lähti syömään ja juomaan.
59 Ja Nadan alkoi vangita palvelijattareita ja Haiqârin orjia, sidoi heidät ja kidutti heitä ja taputti heitä kipeällä ryyppyllä.
60 Ja hän ei kunnioittanut setänsä vaimoa, joka oli kasvattanut hänet kuin omaa poikaansa, vaan halusi hänen lankeavan syntiin hänen kanssaan.
61 Mutta Haiqâr oli leikattu piilopaikkaan, ja hän kuuli orjiensa ja naapureidensa itkemisen ja ylisti Korkeinta Jumalaa, Armollista ja kiitti, ja hän aina rukoili ja rukoili Korkeinta Jumalaa. .
62 Ja miekkamies tuli silloin tällöin Haiqâriin hänen ollessaan keskellä piiloa; ja Haiqâr tuli ja rukoili häntä. Ja hän lohdutti häntä ja toivotti hänelle vapautusta.
63 Ja kun muissa maissa kerrottiin, että Haiqâr Viisas oli tapettu, kaikki kuninkaat olivat murheellisia ja halveksittuja kuningas Sanheribiä, ja he valittivat Haiqaria, arvoimien ratkaisejaa.

LUKU 4

"Sfinksin arvoituksia." Mitä Ahikarille oikein tapahtui. Hänen paluunsa.
1 Ja kun Egyptin kuningas oli varmistanut, että Haiqâr oli tapettu, nousi hän heti ja kirjoitti kirjeen kuningas Sanheribille, muistuttaen häntä siinä rauhasta ja terveydestä ja voimasta ja kunniasta, jota me sinulle erityisesti toivomme, rakas veljeni, kuningas Sanherib.
2 Olen halunnut rakentaa linnan taivaan ja maan väliin, ja tahdon, että lähetät minulle itsestäsi viisaan, taitavan miehen rakentamaan sen minulle ja vastaamaan kaikkiin kysymyksiini ja että saisin Assyrian verot ja tullimaksut kolmen vuoden ajan.
3 Sitten hän sinetöi kirjeen ja lähetti sen Sanheribille.
4 Hän otti sen ja luki sen ja antoi sen visiireilleen ja valtakuntansa ylimyksille, ja he olivat ymmällään ja häpeissään, ja hän suuttui suuresta vihasta ja ymmärsi, kuinka hänen tulisi toimia.
5 Sitten hän kokosi vanhukset ja oppineet ja viisaat ja filosofit ja ennustajat ja astrologit ja jokaisen, joka oli maassaan, ja luki heille kirjeen ja sanoi heille: 'Kuka teistä tahtoo. mennä faraon Egyptin kuninkaan luo ja vastata hänelle hänen kysymyksiinsä?
6 Ja he sanoivat hänelle: 'Oi herramme kuningas! tiedä, ettei valtakunnassasi ole ketään, joka olisi perehtynyt näihin kysymyksiin, paitsi Haiqâr, visiirisi ja sihteerisi.
7 Mutta meillä ei ole siihen mitään taitoa, ellei se ole Nadan, hänen sisarensa poika, sillä hän opetti hänelle kaiken viisautensa, oppinsa ja tietonsa. Kutsu hänet luoksesi, hän saattaa purkaa tämän kovan solmun.
8 Silloin kuningas kutsui Nadanin ja sanoi hänelle: "Katso tätä kirjettä ja ymmärrä, mitä siinä on." Ja kun Nadan luki sen, hän sanoi: 'Oi herrani! kuka voi rakentaa linnan taivaan ja maan väliin?'
9 Ja kun kuningas kuuli Nadanin puheen, hän murtui suurella ja kipeällä murheella, astui alas valtaistuimeltaan ja istui tuhkaan ja rupesi itkemään ja valittamaan Haiqâria.
10 Sanoen: 'Oi suruni! Oi Haiqâr, joka tiesit salaisuudet ja arvoitukset! Voi minua sinulle, oi Haiqâr! Oi maani opettaja ja valtakuntani hallitsija, mistä löydän sinun kaltaisesi? Oi Haiqâr, oi maani opettaja, minne käännyn sinun puolestasi? voi minä sinua! kuinka minä tuhosin sinut! ja kuuntelin tyhmän, tietämättömän pojan puhetta ilman tietoa, ilman uskontoa, ilman miehisyyttä.
11 Ah! ja taas Ah itselleni! kuka voi antaa sinut minulle vain kerran tai kertoa minulle, että Haiqâr on elossa? ja antaisin hänelle puolet valtakunnastani.
12 Mistä tämä on minulle? Ah, Haiqâr! nähdäkseni sinut kerrankin, että saisin kylläiseni katsoa sinua ja iloita sinusta.
13 Ah! Oi suruni sinun puolestasi aina! Oi Haiqâr, kuinka olen tappanut sinut! enkä viivyttänyt sinun tapauksessasi, ennen kuin olin nähnyt asian lopun.
14 Ja kuningas itki yötä päivää. Nyt kun miekkamies näki kuninkaan vihan ja hänen murheensa Haiqâria kohtaan, hänen sydämensä pehmeni häntä kohtaan, ja hän lähestyi häntä ja sanoi hänelle:
15 'Oi herrani! käske palvelijoitasi katkaista minun pääni. Sitten kuningas sanoi hänelle: "Voi sinua, Abu Samîk, mikä on sinun syysi?"
16 Ja miekkamies sanoi hänelle: 'Oi herrani! jokainen orja, joka toimii vastoin herransa sanaa, tapetaan, ja minä olen toiminut vastoin käskyäsi.
17 Silloin kuningas sanoi hänelle. "Voi sinua, oi Abu Samîk, missä olet toiminut vastoin käskyäni?"
18 Ja miekkamies sanoi hänelle: 'Oi herrani! käskit minun tappaa Haiqârin, ja tiesin, että katuisit häntä ja että hänelle oli tehty vääryyttä, ja piilotin hänet tiettyyn paikkaan ja tapoin yhden hänen orjistaan, ja hän on nyt turvassa säiliö, ja jos käsket minua, tuon hänet sinun luoksesi.
19 Ja kuningas sanoi hänelle. 'Voi sinua, oi Abu Samîk! sinä olet pilkannut minua, ja minä olen sinun herrasi.
20 Ja miekkamies sanoi hänelle: 'Ei, vaan sinun pääsi hengellä, oi herrani! Haiqâr on turvassa ja elossa.
21 Ja kun kuningas kuuli tämän sanan, hän tuli varmaksi asiasta, ja hänen päänsä ui, ja hän pyörtyi ilosta, ja hän käski heidän tuoda Haiqârin.
22 Ja hän sanoi miekkamiehelle: 'Oi luotettava palvelija! jos puheesi olisi totta, rikastuttaisin sinua ja korottaisin sinun arvoasi kaikkien ystävieni yläpuolelle.
23 Ja miekkamies kulki iloiten, kunnes tuli Haiqârin taloon. Ja hän avasi piilopaikan oven, meni alas ja tapasi Haiqârin istumassa, ylistäen Jumalaa ja kiittäen Häntä.
24 Ja hän huusi hänelle sanoen: "Oi Haiqâr, minä tuon suurimman ilon, onnen ja ilon!"
25 Ja Haiqâr sanoi hänelle: "Mikä on uutinen, oi Abu Samik?" Ja hän kertoi hänelle kaiken faraosta alusta loppuun asti. Sitten hän otti hänet ja meni kuninkaan luo.
26 Ja kun kuningas katsoi häneen, hän näki hänet puutteellisessa tilassa ja että hänen hiuksensa olivat

kasvaneet pitkiksi kuin petojen ja kynnet kuin kotkan kynnet ja että hänen ruumiinsa oli likainen tomusta, ja hänen kasvojensa väri oli muuttunut ja haalistunut ja oli nyt kuin tuhkaa.
27 Ja kun kuningas näki hänet, hän murtui hänestä ja nousi heti ja syleili häntä ja suuteli häntä ja itki hänen ylitse ja sanoi: 'Kiitetty olkoon Jumala! joka on tuonut sinut takaisin minun luokseni.
28 Sitten hän lohdutti häntä ja lohdutti häntä. Ja hän riisui viittansa ja puki sen miekkamiehen ylle, ja hän oli hänelle hyvin armollinen, ja antoi hänelle paljon rikkauksia ja antoi Haiqârin levätä.
29 Sitten Haiqâr sanoi kuninkaalle: 'Eläköön herrani kuningas ikuisesti! Nämä ovat maailman lasten tekoja. Olen kasvattanut minulle palmun, johon voisin nojata, ja se taittui sivuttain ja heitti minut alas.
30 Mutta, oi Herrani! koska olen ilmestynyt sinun eteesi, älä välitä sortaa sinua! Ja kuningas sanoi hänelle: 'Kiitetty olkoon Jumala, joka osoitti sinulle armoa ja tiesi, että sinua on loukattu, ja pelasti sinut ja pelasti sinut surmasta.
31 Mutta mene lämpimään kylpyyn ja leikkaa pääsi, leikkaa kyntesi ja vaihda vaatteesi ja viihdy neljänkymmenen päivän ajan, jotta voisit tehdä hyvää itsellesi ja parantaa kuntoasi ja kasvosi väriä. voi palata luoksesi.'
32 Sitten kuningas riisui kalliin viittansa ja puki sen Haiqârin ylle, ja Haiqâr kiitti Jumalaa ja kumarsi kuningasta ja lähti asumaansa iloisena ja onnellisena ylistäen Korkeinta Jumalaa.
33 Ja hänen perhekuntansa iloitsi hänen kanssaan, ja myös hänen ystävänsä ja kaikki, jotka kuulivat hänen elävän, iloitsivat.

LUKU 5

"Arvutusten" kirjain näytetään Ahikarille. Pojat kotkien päällä. Ensimmäinen "lentokone" kyyti. Egyptiin. Ahikarilla on viisauden miehenä myös huumorintaju. (Jae 27).
1 Ja hän teki, niinkuin kuningas oli käskenyt häntä, ja lepäsi neljäkymmentä päivää.
2 Sitten hän pukeutui komeimpana pukunsa ja meni ratsastamaan kuninkaan luo, hänen orjansa hänen takanaan ja edessään, iloiten ja iloiten.
3 Mutta kun Nadan, hänen sisarensa poika, ymmärsi, mitä oli tapahtumassa, pelko ja kauhu valtasivat hänet, ja hän oli ymmällään tietämättä mitä tehdä.
4 Ja kun Haiqâr näki sen, meni hän kuninkaan eteen ja tervehti häntä, ja hän vastasi tervehdyksensä ja asetti hänet istumaan viereensä ja sanoi hänelle:
'Oi rakas Haiqâr! katso näitä kirjeitä, jotka Egyptin kuningas lähetti meille kuultuaan, että sinut on tapettu.
5 He ovat kiusaaneet meidät ja voittaneet meidät, ja monet maamme asukkaista ovat paenneet Egyptiin, koska he pelkäsivät veroja, jotka Egyptin kuningas on lähettänyt vaatimaan meiltä.
6 Sitten Haiqâr otti kirjeen, luki sen ja ymmärsi sen sisällön.
7 Sitten hän sanoi kuninkaalle. 'Älä ole vihainen, oi herrani! Minä menen Egyptiin ja palautan vastaukset faraolle ja näytän hänelle tämän kirjeen ja vastaan hänelle veroista ja lähetän takaisin kaikki, jotka ovat paenneet. ja minä saatan vihollisesi häpeään Korkeimman Jumalan avulla ja sinun valtakuntasi onnen tähden.
8 Ja kun kuningas kuuli tämän puheen Haiqârista, hän iloitsi suurella ilolla, ja hänen sydämensä laajeni, ja hän osoitti hänelle suosiota.
9 Ja Haiqâr sanoi kuninkaalle: "Anna minulle neljänkymmenen päivän viive, jotta voin harkita tätä kysymystä ja käsitellä sitä." Ja kuningas salli tämän.
10 Ja Haiqâr meni asuntoonsa ja käski metsästäjien vangita hänelle kaksi kotkanpoikaa, ja he ottivat ne kiinni ja toivat ne hänen luokseen; ja hän käski köysien kutojia kutoa hänelle kaksi puuvillaköyttä, kumpikin. kaksituhatta kyynärää pitkä, ja hän antoi puuseppien tuoda ja käski heidän tehdä kaksi suurta laatikkoa, ja he tekivät tämän.
11 Sitten hän otti kaksi pientä poikaa ja uhrasi joka päivä karitsoita ja ruokki kotkia ja poikia ja laittoi pojat ratsastamaan kotkien selässä, ja hän sitoi ne lujalla solmulla ja sitoi kaapelin jalkoihin. kotkien ja kohotakoot ne vähitellen ylöspäin joka päivä kymmenen kyynärän etäisyydelle, kunnes he tottuivat ja koulutettiin siihen; ja he nousivat koko köyden pituudelta, kunnes he saavuttivat taivaalle; pojat selällään. Sitten hän veti ne itseensä.
12 Ja kun Haiqâr näki, että hänen halunsa täyttyi, hän käski poikia, että kun heidät nostettiin ylös taivaalle, heidän piti huutaa sanoen:
13 "Tuo meille savea ja kiveä rakentaaksemme linnan kuninkaalle faraolle, sillä olemme joutilaina."
14 Ja Haiqâr ei koskaan kouluttanut heitä ja harjoitellut heitä ennen kuin he olivat saavuttaneet äärimmäisen mahdollisen (taidon).
15 Sitten hän jätti heidät ja meni kuninkaan luo ja sanoi hänelle: 'Herrani! työ valmistuu toiveesi mukaan. Nouse minun kanssani, jotta voin näyttää sinulle sen ihmeen.
16 Niin kuningas ponnahti ja istui Haiqârin kanssa ja meni avaraan paikkaan ja lähetti tuomaan kotkia ja poikia, ja Haiqâr sitoi heidät ja päästi ne ilmaan koko köysien pituuden, ja he alkoivat huutaa hän oli opettanut heille. Sitten hän veti ne luokseen ja asetti ne paikoilleen.
17 Ja kuningas ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, ihmettelivät suurella ihmeellä, ja kuningas suuteli Haiqaria hänen silmiensä väliin ja sanoi hänelle: 'Mene rauhassa, rakkaani! Oi ylpeys valtakuntani! Egyptiin ja vastaa faraon kysymyksiin ja voita hänet Korkeimman Jumalan voimalla.
18 Sitten hän jätti hänelle hyvästit ja otti hänen joukkonsa ja sotajoukkonsa ja nuorukaiset ja kotkat ja meni Egyptin asuntoja kohti. ja saapuessaan hän kääntyi kuninkaan maata kohti.
19 Ja kun egyptiläiset tiesivät, että Sanherib oli lähettänyt salaneuvoston miehen keskustelemaan faraon kanssa ja vastaamaan hänen kysymyksiinsä, he välittivät uutisen kuninkaalle faraolle, ja tämä lähetti joukon salaneuvostaan tuomaan hänet hänen eteensä. .

20 Ja hän tuli ja meni faraon eteen ja kumarsi häntä, niinkuin on soveliasta tehdä kuninkaille.
21 Ja hän sanoi hänelle: 'Oi herrani kuningas! Kuningas Sanherib tervehtii sinua yltäkylläisesti rauhassa ja voimassa ja kunniassa.
22 Ja hän on lähettänyt minut, joka olen hänen palvelijansa, vastaamaan kysymyksiisi ja täyttämään kaikki sinun toiveesi; sillä sinä olet lähettänyt etsimään herraltani, kuninkaalta, miestä, joka rakentaa sinulle linnan taivas ja maa.
23 Ja minä Korkeimman Jumalan avulla ja sinun jaloin suosiollasi ja herrani kuninkaan voimalla rakennan sen sinulle, niin kuin sinä tahdot.
24 Mutta oi herrani kuningas! mitä olet sanonut siinä Egyptin veroista kolmen vuoden ajan - nyt valtakunnan vakaus on tiukkaa oikeutta, ja jos voitat eikä minun käteni osaa vastata sinulle, niin herrani kuningas lähettää sinulle mainitsemasi verot.
25 Ja jos minä olen vastannut sinulle kysymyksiisi, sinun on lähetettävä kaikki, mitä sinä puhut herralleni kuninkaalle.
26 Ja kun farao kuuli tuon puheen, hän ihmetteli ja hämmästyi hänen kielensä vapaudesta ja hänen puheensa miellyttävästä.
27 Ja kuningas farao sanoi hänelle: 'Oi mies! mikä sinun nimesi on?' Ja hän sanoi: "Palvelijasi on Abiqam, ja minä pieni muurahainen kuningas Sanheribin muurahaisista."
28 Ja farao sanoi hänelle: "Eikö herrallasi ollut ketään korkeampaa arvoa kuin sinä, että hän lähetti minulle pienen muurahaisen vastaamaan minulle ja keskustelemaan kanssani?"
29 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Oi herrani kuningas! Toivon Korkeimmalta Jumalalta, että voisin toteuttaa sen, mikä on mielessäsi, sillä Jumala on heikkojen kanssa saattaakseen vahvat häpeään.
30 Silloin farao käski valmistaa Abikamille asunnon ja toimittaa hänelle ruokaa, ruokaa ja juomaa ja kaikkea mitä hän tarvitsi.
31 Ja kun se oli valmis, kolme päivää myöhemmin farao pukeutui purppuraan ja punaiseen ja istui valtaistuimelleen, ja kaikki hänen visiirinsä ja hänen valtakuntansa magnaatit seisoivat kädet ristissä, jalat lähellä toisiaan ja päät alaspäin.
32 Ja farao lähetti noutamaan Abikamia, ja kun hänet esitettiin hänelle, hän kumarsi hänen edessään ja suuteli maata hänen edessään.
33 Ja kuningas farao sanoi hänelle: 'Oi Abiqam, kenen kaltainen minä olen? ja valtakuntani ylimykset, kenen kaltaisia he ovat?
34 Ja Haiqâr sanoi hänelle: "Oi herra, sukulaiseni, sinä olet kuin epäjumala Bel, ja valtakuntasi ylimykset ovat kuin hänen palvelijansa."
35 Hän sanoi hänelle: "Mene ja tule takaisin tänne huomenna." Niin Haiqâr meni, niin kuin kuningas farao oli käskenyt häntä.
36 Ja seuraavana päivänä Haikaari meni faraon eteen, kumarsi ja seisoi kuninkaan edessä. Ja farao oli pukeutunut punaiseen, ja aateliset olivat pukeutuneet valkoisiin.
37 Ja farao sanoi hänelle: 'Oi Abiqam, kenen kaltainen minä olen? ja valtakuntani ylimykset, kenen kaltaisia he ovat?
38 Ja Abiqam sanoi hänelle: 'Oi herrani! sinä olet kuin aurinko, ja sinun palvelijasi ovat kuin sen säteet. Ja farao sanoi hänelle: 'Mene asuntoosi ja tule tänne huomenna'.
39 Silloin farao käski esipihaansa pukeutua puhtaan valkoiseen, ja farao oli pukeutunut heidän kaltaiseensa ja istui valtaistuimelleen, ja hän käski heitä hakemaan Haiqârin. Ja hän meni sisälle ja istui hänen eteensä.
40 Ja farao sanoi hänelle: 'Oi Abiqam, kenen kaltainen minä olen? ja aateliseni, kenen kaltaisia he ovat?
41 Ja Abiqam sanoi hänelle: 'Oi herrani! sinä olet kuin kuu, ja sinun ylhäisesi ovat kuin planeetat ja tähdet. Ja farao sanoi hänelle: 'Mene, ja olet huomenna täällä'.
42 Silloin farao käski palvelijoitaan pukeutua erivärisiin vaatteisiin, ja farao pukeutui punaiseen samettipukuun ja istui valtaistuimelleen ja käski heitä hakemaan Abiqamin. Ja hän meni sisään ja kumarsi hänen edessään.
43 Ja hän sanoi: 'Oi Abiqâm, kenen kaltainen minä olen? ja minun armeijani, kenen kaltaisia he ovat? Ja hän sanoi: 'Oi herrani! sinä olet kuin huhtikuu, ja sinun sotajoukkosi ovat kuin sen kukat.
44 Ja kun kuningas sen kuuli, hän iloitsi suurella ilolla ja sanoi: 'Oi Abiqâm! ensimmäisen kerran vertasit minua epäjumalaan Beliin ja aatelisiani hänen palvelijoihinsa.
45 Ja toisen kerran sinä vertasit minua aurinkoon ja ylimyksiäni auringonsäteisiin.
46 Ja kolmannella kerralla sinä vertasit minua kuuhun ja jaloisiani planeetoihin ja tähtiin.
47 Ja neljännen kerran sinä vertasit minua huhtikuuhun ja ylimyksiäni sen kukkiin. Mutta nyt, oi Abiqâm! kerro minulle, herrasi, kuningas Sanherib, kenen kaltainen hän on? kenen kaltaisia he ovat?
48 Ja Haiqâr huusi kovalla äänellä ja sanoi: 'Olkoon minusta kaukana mainita herrani kuningas ja sinä istut valtaistuimellasi. Mutta nouse jaloillesi, jotta voin kertoa sinulle, kenen kaltainen herrani kuningas on ja kenen kaltaiset hänen ylimyksensä ovat.
49 Ja farao hämmästyi hänen kielensä vapaudesta ja rohkeudesta vastata. Silloin farao nousi valtaistuimeltaan, seisoi Haiqârin edessä ja sanoi hänelle: 'Sano minulle nyt, jotta saan tietää, kenen kaltainen on herrasi kuningas, ja hänen ylhäisensä, kenen kaltaiset he ovat.'
50 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Herrani on taivaan Jumala, ja hänen ylhäisensä ovat salamat ja ukkonen, ja kun hän tahtoo, tuulet puhaltavat ja sataa.
51 Ja hän käskee ukkonen, ja se paistaa ja sataa, ja hän pitää aurinkoa, eikä se anna valoaan, ja kuuta ja tähtiä, eivätkä ne kiertää.
52 Ja hän käskee myrskyä, ja se puhaltaa ja sataa, ja se tallaa huhtikuun ja tuhoaa sen kukat ja talot.
53 Ja kun farao kuuli tämän puheen, hän hämmästyi suuresti ja suuttui suuresta vihasta ja sanoi hänelle: 'Oi mies! kerro minulle totuus ja kerro minulle, kuka sinä todella olet.
54 Ja hän kertoi hänelle totuuden. "Olen Haiqâr, kirjuri, suurin kuningas Sanheribin salaneuvosista, ja olen hänen

visiirinsä ja hänen valtakuntansa kuvernööri ja hänen kanslerinsa."
55 Ja hän sanoi hänelle: 'Sinä olet puhunut totuuden tässä puheessa. Mutta me olemme kuulleet Haiqârista, että kuningas Sanherib on surmannut hänet, mutta sinä näytät olevan elossa ja terve.
56 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Kyllä, niin se oli, mutta ylistys olkoon Jumalalle, joka tietää, mikä on kätkettynä, sillä herrani kuningas käski tappaa minut, ja hän uskoi tuhlaajien sanat, mutta Herra pelasti. minä, ja autuas se, joka häneen turvaa.
57 Ja farao sanoi Haiqârille: "Mene, ole sinä huomenna täällä ja sano minulle sana, jota en ole koskaan kuullut ylimyksiltäni enkä valtakuntani ja maani kansalta."

LUKU 6

Huijaus onnistuu. Ahikar vastaa jokaiseen faraon kysymykseen. Kotkien pojat ovat päivän huipentuma. Nokkeluus, jota niin harvoin löytyy muinaisista kirjoituksista, paljastetaan jakeissa 34-45.
1 Ja Haiqâr meni asuntoonsa ja kirjoitti kirjeen sanoen siinä näin:
2 Sanherib, Assyrian kuningas. ja Ninive faraolle, Egyptin kuninkaalle.
3 'Rauha olkoon sinulle, veljeni! ja me ilmoitamme sinulle tällä, että veli tarvitsee veljeään ja toisiaan kuninkaita, ja toivon sinulta, että lainaat minulle yhdeksänsataa talenttia kultaa, sillä tarvitsen sitä elättääkseni joitain sotilaita, että voin kuluttaa sen heidän päälleen. Ja hetken kuluttua lähetän sen sinulle.
4 Sitten hän taittoi kirjeen ja esitti sen huomenna faraolle.
5 Ja kun hän sen näki, hän hämmästyi ja sanoi hänelle: 'Totisesti, en ole koskaan kuullut keneltäkään mitään tämänkaltaista'.
6 Silloin Haiqâr sanoi hänelle: "Tämä on totisesti velka, jonka sinä olet herralleni kuninkaalle."
7 Ja farao otti tämän vastaan ja sanoi: 'Oi Haiqâr, se on sinun kaltaistasi, joka olet rehellinen kuninkaiden palveluksessa.
8 Kiitetty olkoon Jumala, joka on tehnyt sinut täydelliseksi viisaudessa ja koristanut sinut filosofialla ja tiedolla.
9 Ja nyt, oi Haiqâr, jää jäljelle, mitä me sinulta toivomme, että sinun tulee rakentaa linnaksi taivaan ja maan väliin.
10 Sitten Haiqâr sanoi: 'Kuulu on totella. Minä rakennan sinulle linnan toiveesi ja valintasi mukaan; mutta, oi herra, minä valmistan meille kalkkia ja kiveä ja savea ja työmiehiä, ja minulla on taitavia rakentajia, jotka rakentavat sinulle niinkuin sinä tahdot.
11 Ja kuningas valmisti hänelle kaiken, ja he menivät avaraan paikkaan; ja Haiqâr ja hänen poikansa tulivat siihen, ja hän otti kotkat ja nuorukaiset mukaansa. Ja kuningas ja kaikki hänen ylimyksensä menivät, ja koko kaupunki kokoontui katsomaan, mitä Haiqâr tekisi.
12 Sitten Haiqâr päästi kotkat ulos laatikoista, sitoi nuorukaiset selkään, sitoi köydet kotkien jalkoihin ja antoi heidän mennä ilmaan. Ja he nousivat ylöspäin, kunnes he jäivät taivaan ja maan väliin.
13 Ja pojat alkoivat huutaa sanoen: "Tuokaa tiiliä, tuokaa savea, jotta voimme rakentaa kuninkaan linnan, sillä me seisomme joutilaina."
14 Ja kansa hämmästyi ja hämmästyi ja ihmetteli. Ja kuningas ja hänen ylimyksensä ihmettelivät.
15 Ja Haiqâr ja hänen palvelijansa alkoivat lyödä työmiehiä, ja he huusivat kuninkaan joukkoja, sanoen heille: 'Tuokaa taitaville työmiehille, mitä he haluavat, älkääkä estäkö heitä tekemästä työtä'.
16 Ja kuningas sanoi hänelle: 'Sinä olet hullu; kuka voi tuoda mitään tuolle etäisyydelle?
17 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Oi herrani! miten rakennamme ilmalinnan? ja jos herrani kuningas olisi ollut täällä, hän olisi rakentanut useita linnoja yhdessä päivässä.
18 Ja farao sanoi hänelle: "Mene, Haiqâr, asunnollesi ja lepää, sillä me olemme luopuneet linnan rakentamisesta, ja tule huomenna minun luokseni."
19 Sitten Haiqâr meni asuntoonsa, ja seuraavana päivänä hän ilmestyi faraon eteen. Ja farao sanoi: 'Oi Haiqâr, mitä uutisia on herrasi hevosesta? sillä kun hän naapuria Assyrian ja Niniven maassa, ja meidän tammamme kuulevat hänen äänensä, he heittävät poikansa.
20 Ja kun Haiqâr kuuli tämän puheen, hän meni ja otti kissan, sitoi sen ja rupesi ruoskimaan sitä rajusti ruoskimalla, kunnes egyptiläiset kuulivat sen, ja he menivät ja kertoivat siitä kuninkaalle.
21 Ja farao lähetti noutamaan Haiqâria ja sanoi hänelle: "Oi Haiqâr, miksi ruoskit näin ja lyöt sitä mykkää petoa?"
22 Ja Haiqâr sanoi hänelle: herrani kuningas! totisesti hän on tehnyt minulle ruman teon ja on ansainnut tämän ryöstelyn ja ruoskimisen, sillä herrani kuningas Sanherib oli antanut minulle hienon kukon, ja hänellä oli vahva oikea ääni ja hän tiesi vuorokauden ja yön tunnit.
23 Ja kissa nousi juuri tänä yönä, katkaisi päänsä ja meni pois, ja tämän teon tähden minä olen hoitanut häntä tällä ryöstöllä.
24 Ja farao sanoi hänelle: 'Oi Haiqâr, minä näen kaikesta tästä, että sinä vanhenet ja olet lähipiirissäsi, sillä Egyptin ja Niniven välillä on kuusikymmentäkahdeksan parasangia, ja kuinka hän meni juuri tänä yönä ja erosi. kukkosi pää ja tuletko takaisin?'
25 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Oi herrani! jos Egyptin ja Niniven välillä olisi niin kaukana, kuinka sinun tammasi voisivat kuulla, kun herrani kuninkaan hevonen nyökkää ja heittää poikasiaan? ja kuinka hevosen ääni voisi ulottua Egyptiin?
26 Ja kun farao kuuli sen, hän tiesi, että Haiqâr oli vastannut hänen kysymyksiinsä.
27 Ja farao sanoi: "Oi Haiqâr, minä tahdon sinun tekevän minulle köysiä merihiekasta."
28 Ja Haiqâr sanoi hänelle: "Oi herrani kuningas, käske heidän tuoda minulle köysi aarrekammiosta, jotta voin tehdä sen kaltaisen."
29 Sitten Haiqâr meni talon takaosaan ja porasi reikiä meren karkeaan rantaan ja otti käteensä kourallisen hiekkaa, merihiekkaa, ja kun aurinko nousi ja tunkeutui

reikiin, hän levitti hiekkaa auringossa, kunnes se muuttui ikään kuin kudottuksi kuin köydet.
30 Ja Haiqâr sanoi: "Käske palvelijoitasi ottamaan nämä köydet, ja milloin vain haluat, minä kudon sinulle heidän kaltaisiaan."
31 Ja farao sanoi: "Oi Haiqâr, meillä on täällä myllynkivi, ja se on rikottu, ja minä tahdon sinun ompelevan sen."
32 Ja Haiqâr katsoi sitä ja löysi toisen kiven.
33 Ja hän sanoi faraolle: 'Oi herrani! Olen ulkomaalainen, eikä minulla ole ompelutyökalua.
34 Mutta minä tahdon sinun käskevän uskollisia suutajiasi leikkaamaan naskaleita tästä kivestä, jotta minä ompelisin sen myllynkiven.
35 Silloin farao ja kaikki hänen ylimyksensä nauroivat. Ja hän sanoi: "Kiitetty olkoon Korkein Jumala, joka on antanut sinulle tämän viisauden ja tiedon."
36 Ja kun farao näki, että Haiqar oli voittanut hänet, ja vastasi hänelle hänen vastauksensa, hän heti innostui ja käski heitä keräämään hänelle kolmen vuoden veroja ja tuomaan ne Haiqariin.
37 Ja hän riisui viittansa ja puki ne Haiqârin, hänen sotilaidensa ja palvelijoidensa ylle, ja antoi hänelle matkakulut.
38 Ja hän sanoi hänelle: 'Mene rauhassa, sinä hänen herransa voima ja lääkäreidensä ylpeys! onko sinun kaltaisiasi sultaneista? tervehdi herraasi kuningas Sanheribiä ja kerro hänelle, kuinka olemme lähettäneet hänelle lahjoja, sillä kuninkaat ovat tyytyneet vähään.
39 Silloin Haiqar nousi ja suuteli kuninkaan faraon käsiä ja suuteli maata hänen edessään, ja toivotti hänelle voimaa ja jaksamista ja yltäkylläisyyttä aarrekammioonsa ja sanoi hänelle: 'Herrani! Minä toivon sinulta, ettei kukaan maanmiehistämme jää Egyptiin.
40 Ja farao nousi ja lähetti saarnaajia julistamaan Egyptin kaduilla, ettei yksikään Assyrian tai Niiniven kansasta jäisi Egyptin maahan, vaan että heidän tulisi mennä Haikarin kanssa.
41 Sitten Haikaar meni ja hyväksyi kuningas faraon ja lähti etsimään Assurin ja Niiniven maata. ja hänellä oli aarteita ja paljon omaisuutta.
42 Ja kun kuningas Sanherib saavutti tiedon Haiqarin tulevasta, hän meni häntä vastaan ja riemuitsi hänestä suuresti suurella ilolla ja syleili häntä ja suuteli häntä ja sanoi hänelle: 'Tervetuloa kotiin, oi sukulainen! veljeni Haiqâr, valtakuntani vahvuus ja valtakuntani ylpeys.
43 Kysy, mitä sinä minulta et saisi, vaikka haluaisit puolet minun valtakunnastani ja omaisuudestani.
44 Silloin Haiqâr sanoi hänelle: 'Herrani kuningas, elä ikuisesti! Osoita suosiota, oi herra kuningas! Abu Samîkille minun sijastani, sillä elämäni oli Jumalan ja hänen käsissään.
45 Silloin kuningas Sanherib sanoi: 'Kunnia olkoon sinulle, rakas Haiqâr! Teen Abu Samîkin asemasta miekkamiehen, joka on korkeampi kuin kaikki salavaltuutetut ja suosikkini.
46 Silloin kuningas alkoi kysyä häneltä, kuinka hän oli pärjännyt faraon kanssa ensimmäisestä saapumisestaan siihen asti, kunnes tämä oli poistunut hänen luotansa, ja kuinka hän oli vastannut kaikkiin hänen kysymyksiinsä ja kuinka hän oli saanut häneltä verot ja muutokset. vaatteista ja lahjoista.
47 Ja kuningas Sanherib iloitsi suuresta ilosta ja sanoi Haiqârille: 'Ota, mitä haluat tästä verosta, sillä se on kaikki sinun kätesi ulottuvilla'.
48 Ja Haiqâr mid sanoi: 'Eläköön kuningas ikuisesti! En halua muuta kuin herrani kuninkaan turvaa ja hänen suuruutensa jatkumista.
49 Oi herrani! mitä voin tehdä rikkaudelle ja sen kaltaisille? mutta jos osoitat minulle armoa, anna minulle Nadan, sisareni poika, jotta voin maksaa hänelle siitä, mitä hän on tehnyt minulle, ja antaa minulle hänen verensä ja pitää minut syyttömänä.
50 Kuningas Sanherib sanoi: 'Ota hänet, minä annan hänet sinulle'. Ja Haiqâr otti Nadanin, sisarensa pojan, sitoi hänen kätensä rautaketjuilla ja vei hänet asuntoonsa ja pani raskaan kahleen hänen jalkainsa ja sidoi sen tiukasti solmulla ja sitoi hänet näin. pimeään huoneeseen levähdyspaikan viereen ja nimitti Nebuhalin vartijaksi antamaan hänelle leipää ja vähän vettä joka päivä.

LUKU 7

Vertaukset Ahikarista, joissa hän suorittaa veljenpoikiensa koulutusta. Ihastuttavia vertauksia. Ahikar kutsuu poikaa maalauksellisilla nimillä. Tähän päättyy Ahikarin tarina.
1 Ja aina kun Haiqâr meni sisään tai ulos, hän nuhteli Nadania, sisarensa poikaa, sanoen hänelle viisaasti:
2 'Oi Nadan, poikani! Olen tehnyt sinulle kaiken, mikä on hyvää ja ystävällistä, ja sinä olet palkinnut minut siitä rumalla ja pahalla ja tappamalla.
3 'Oi poikani! Sananlaskuissa sanotaan: Joka ei kuule korvallaan, se saa hänet kuuntelemaan niskan raiskauksella.
4 Ja Nadan sanoi: "Mistä syystä olet vihastunut minuun?"
5 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Koska minä kasvatin sinut ja opetin sinua ja annoin sinulle kunnian ja kunnioituksen ja tein sinut suureksi ja kasvatin sinut parhaalla kasvatuksella ja istutin sinut minun paikalleni, jotta olisit minun perillinen. maailmassa, ja sinä kohtelit minua tappamalla ja maksoit minulle tuhollani.
6 Mutta Herra tiesi, että minulle tehtiin vääryyttä, ja hän pelasti minut tavarasta, jonka sinä olit minulle asettanut, sillä Herra parantaa särkyneet sydämet ja estää kateelliset ja ylpeät.
7 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin skorpioni, joka osuessaan vaskiin lävistää sen.
8 Voi poikani! sinä olet kuin gaselli, joka söi hullun juuria, ja se lisää minut tänään ja huomenna ne ruskettuvat, ne piiloutuvat juuriini."
9 Oi poikani! sinä olet ollut luona, joka näit hänen toverinsa alasti talven kylmänä aikana; ja hän otti kylmää vettä ja kaatoi sen päällensä.
10 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin mies, joka otti kiven ja heitti sen taivaaseen kivittääkseen sillä Herransa.

Ja kivi ei osunut eikä noussut tarpeeksi korkealle, mutta siitä tuli syyllisyyden ja synnin syy.
11 Oi poikani! jos olisit kunnioittanut minua ja kunnioittanut minua ja olisit kuunnellut sanojani, olisit ollut perilliseni ja hallitsisit valtakuntani.
12 Oi poikani! tiedä sinä, että jos koiran tai sian häntä olisi kymmenen kyynärää pitkä, se ei lähestyisi hevosen arvoa, vaikka se olisi kuin silkkiä.
13 Oi poikani! Luulin, että olisit ollut perilliseni kuolemassani; ja sinä kateutesi ja röyhkeytesi kautta halusit tappaa minut. Mutta Herra vapautti minut ovelistasi.
14 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin ansa, joka oli pystytetty lantamäelle, ja varpunen tuli ja löysi ansan pystytettynä. Ja varpunen sanoi ansalle: "Mitä sinä täällä teet?" Anso sanoi: "Rukoilen täällä Jumalaa."
15 Ja kiuru kysyi myös siltä: "Mikä on se puupala, joka sinulla on?" Anso sanoi: "Se on nuori tammi, johon nojaudun rukouksen aikana."
16 Kiiru sanoi: "Ja mikä tuo suussasi on?" Sanoi ansa: "Se on leipää ja ruokaa, jota kannan kaikille nälkäisille ja köyhille, jotka tulevat lähelleni."
17 Kiiru sanoi: "Saanko nyt sitten tulla syömään, sillä minulla on nälkä?" Ja ansa sanoi hänelle: "Tule eteenpäin." Ja kiuru lähestyi, että se voisi syödä.
18 Mutta ansa ponnahti ylös ja tarttui kiirun kaulaan.
19 Ja kiiru vastasi ja sanoi ansalle: "Jos se on sinun leipäsi nälkäiselle, Jumala ei ota vastaan almujasi ja hyviä tekojasi.
20 Ja jos se on sinun paastosi ja rukouksesi, niin Jumala ei ota sinulta vastaan paastoasi eikä rukoustasi, eikä Jumala tee täydelliseksi sitä, mikä sinussa on hyvää."
21 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin leijona, joka ystävystyi aasin kanssa, ja aasi käveli leijonan edessä jonkin aikaa; ja eräänä päivänä leijona hyppäsi aasin päälle ja söi sen.
22 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin kärsäinen vehnässä, sillä se ei tee mitään hyvää, vaan turmelee vehnän ja puree sen.
23 Oi poikani! sinä olet ollut miehen kaltainen, joka kylvi kymmenen mittaa vehnää, ja kun oli sadonkorjuun aika, hän nousi ja niitti sitä ja keräsi sen ja puinut sen ja työskenteli sen parissa äärimmäisenä, ja siitä tuli kymmenen mittaa, ja sen isäntä sanoi sille: "Oi sinä laiska! et ole kasvanut etkä kutistunut."
24 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin pelto, joka oli heitetty verkkoon, eikä hän voinut pelastaa itseään, vaan hän huusi peltopyyttejä heittääkseen ne verkkoon.
25 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin koira, joka oli kylmä ja meni savenvalajan taloon lämmittämään.
26 Ja kun se oli lämmennyt, se alkoi haukkua heitä, ja he ajoivat sen ulos ja hakkasivat sitä, jotta se ei pureisi heitä.
27 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin sika, joka meni kuumaan kylpyyn laadukkaiden ihmisten kanssa, ja kun se tuli ulos kuumasta kylvystä, se näki likaisen reiän ja laskeutui alas ja ryöstyi siihen.
28 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin vuohi, joka liittyi tovereihinsa matkalla uhriin, eikä se voinut pelastaa itseään.
29 Oi poikani! koirasta, jota ei ruokita metsästyksestään, tulee kärpästen ruokaa.
30 Oi poikani! käsi, joka ei tee työtä ja auraa ja (joka) on ahne ja viekas, leikataan pois olkapäästään.
31 Oi poikani! Silmän, jossa valoa ei näy, korpit poimivat sen ja poimivat sen pois.
32 Oi poikani! sinä olet ollut minulle kuin puu, jonka oksia he katkaisivat, ja se sanoi heille: "Jos jotakin minusta ei olisi teidän käsissänne, te ette pystyisi katkaisemaan minua."
33 Oi poikani! sinä olet kuin kissa, jolle he sanoivat: "Lopeta varkautta, kunnes teemme sinulle kultaketjun ja ruokimme sinua sokerilla ja manteleilla."
34 Ja hän sanoi: "En ole unohtanut isäni ja äitini taitoja."
35 Oi poikani! sinä olet ollut kuin käärme, joka ratsastaa orjantappurapensalla ollessaan keskellä jokea, ja susi näki heidät ja sanoi: "Pahaa pahan päälle, ja se, joka on ilkivaltaisempi kuin he, ohjaa molempia."
36 Ja käärme sanoi sudelle: "Karitsat, vuohet ja lampaat, joita olet syönyt koko ikäsi, palautatko ne heidän isilleen ja heidän vanhemmilleen vai et?"
37 Susi sanoi: "Ei." Ja käärme sanoi hänelle: "Luulen, että sinä olet itseni jälkeen meistä pahin."
38 Oi poikani! Minä ruokitsin sinua hyvällä ruoalla, etkä sinä ruokinnut minua kuivalla leivällä.
39 Oi poikani! Annoin sinulle sokeroitua vettä. juo ja hyvää siirappia, etkä antanut minulle juoda vettä kaivosta.
40 Oi poikani! Minä opetin sinua ja kasvatin sinut, ja sinä kaivot minulle piilopaikan ja kätkit minut.
41 Oi poikani! Kasvatin sinut parhaalla kasvatuksella ja koulutin sinut kuin korkean setrin; ja sinä olet vääristänyt ja taivuttanut minua.
42 Oi poikani! toivon sinusta, että rakennat minulle linnoituksen, jotta voisin olla siinä piilossa vihollisiltani, ja sinusta tuli minulle kuin maan syvyyksiin hautaava; mutta Herra sääli minua ja vapautti minut ovelasi.
43 Oi poikani! Toivoin sinulle hyvää, ja sinä palkitsit minut pahuudella ja vihamielisyydellä, ja nyt minä uupuun repiä pois silmäsi ja tehdä sinulle ruokaa koirille ja leikata kielesi ja irrottaa pääsi miekan terällä, ja maksa sinulle kauhistustyösi.
44 Ja kun Nadan kuuli tämän puheen setänsä Haiqârilta, hän sanoi: 'Oi setäni! toimi minulle tietosi mukaan ja anna minulle syntini anteeksi, sillä kuka on niin syntiä tehnyt kuin minä, tai kuka antaa anteeksi niinkuin sinä?
45 Ota minut vastaan, setäni! Nyt minä palvelen sinun talossasi ja hoidan hevosesi ja lakaisin karjasi lantat ja ruokin lampaitasi, sillä minä olen jumalaton ja sinä olet vanhurskas: minä olen syyllinen ja sinä anteeksiantava."
46 Ja Haiqâr sanoi hänelle: 'Poikani! sinä olet kuin puu, joka oli hedelmätön veden äärellä, ja sen isäntä halusi kaataa sen, ja se sanoi hänelle: "Vie minut toiseen paikkaan, ja jos en kanna hedelmää, hakkaa minut."
47 Ja sen isäntä sanoi sille: "Sinä olet veden äärellä, et ole kantanut hedelmää, kuinka sinä kannat hedelmää, kun olet toisessa paikassa?"
48 Oi poikani! kotkan vanhuus on parempi kuin variksen nuoruus.

49 Oi poikani! he sanoivat susille: "Pysy loitolla lampaista, ettei heidän tomunsa vahingoittaisi sinua." Ja susi sanoi: "Lampaanmaidon roskat ovat hyviä silmilleni."
50 Oi poikani! he pakottivat suden menemään kouluun, jotta tämä oppisi lukemaan, ja he sanoivat hänelle: "Sano A, B." Hän sanoi: "Karitsa ja vuohi kellossani"
51 Oi poikani! he panivat aasin pöytään, ja hän kaatui ja alkoi pyörittää itseään tomussa ja yksi sanoi: "Anna hänen vierittää itsensä, sillä se on hänen luonteensa, hän ei muutu.
52 Oi poikani! sanonta, joka kuuluu: "Jos synnytät pojan, kutsu häntä pojaksesi, ja jos kasvatat pojan, kutsu häntä orjaksesi."
53 Oi poikani! joka hyvää tekee, se kohtaa hyvän; ja joka pahaa tekee, kohtaa pahaa, sillä Herra maksaa ihmiselle hänen tekojensa mitan mukaan.
54 Oi poikani! mitä minä sanoisin sinulle enemmän kuin nämä sanat? sillä Herra tietää, mikä on salassa, ja tuntee salaisuudet ja salaisuudet.
55 Ja hän maksaa sinulle ja tuomitsee minun ja sinun välilläsi, ja maksaa sinulle erämaasi mukaan.
56 Ja kun Nadan kuuli tuon puheen setänsä Haiqârilta, hän turpoutui välittömästi ja muuttui kuin räjähtänyt rakko.
57 Ja hänen raajat turvosivat ja hänen jalkansa ja jalkansa ja kylki, ja hän repeytyi ja hänen vatsansa repesi ja hänen sisälmyksensä hajosivat, ja hän menehtyi ja kuoli.
58 Ja hänen loppunsa oli tuho, ja hän joutui helvettiin. Sillä joka kaivaa veljelleen kuopan, se putoaa siihen; ja ansoja pystyttävä joutuu niihin kiinni.
59 Näin tapahtui ja (mitä) löysimme Haiqârin tarinasta, ja ylistys Jumalalle ikuisesti. Amen ja rauha.
60 Tämä kronikka valmistuu Jumalan avulla, olkoon Hän korotettu! Amen, Amen, Amen.